Scris de Ninel Ganea
Luni, 02 Februarie 2015 00:49

In aparenta avem de toate in Romania: separatia puterilor in stat, stat de drept, justitie independenta, economie de piata, presa libera, servicii secrete sub control parlamentar, societate civila, etc. In doua cuvinte: democratie functionala. Cine se indoieste poate consulta rapoartele expertilor si analistilor verticali din ultimii 10 ani, ale ONG-urilor independente, apoi se poate uita cu atentie pe monitorizarile occidentale. Ar mai fi mici probleme, pe ici-colo, dar situatia sta bine per ansamblu. A spus-o chiar si ambasada SUA la Bucuresti, care a laudat “curajul si competenta” procurorilor. Serviciile secrete au primit, de asemenea, elogiile ambasadei pentru contributia la democratie, antiterorism si anticoruptie. Lumea buna ne-a laudat pentru tot ce s-a intamplat in ultimii ani. Suntem in normalitate, cu institutii eficiente, care functioneaza aproape admirabil.

Doar ca totul e o iluzie. O mare si urata iluzie, care anunta un viitor plumburiu. Ceea ce vedem la lucru in Romania este un sistem fascist, un regim politic al unor structuri (nu exclusiv locale) din spatele statului, care controleaza de facto toate institutiile importante. Confirmarea a venit din surse oficiale. Un judecator al Curtii Constitutionale a reclamat public presiunea pe care o face serviciul de informatii pentru a trece legile Big Brother. Un alt judecator al aceleiasi curti este urmarit penal, la doar doua zile dupa ce a trantit legea cu pricina. Seful SRI, intre timp demis, ameninta fara stinghereala, intr-un interviu, judecatorii, dupa care certifica linistit existenta ofiterilor acoperiti din presa. Presa duhneste, de altfel, de informatori si “purtatori de mesaj”, iar cel mai recent scandal, in care fosta privilegiata a regimului, acum urmarita penal, spune limpede ca anticoruptia a reprezentat o mare facatura, in timp ce acuza un general al SRI de politie politica, ii pune pe jurnalisti sau pe sefii lor in ipostaze incomode. In fata celui mai mare scandal postcomunist, majoritatea surselor oficiale prefera sa ingroape subiectele sub o mare de irelevanta si cancan. Tot pe canale credibile aflam ca economia de piata se rezolva prin intermediul cercetarilor penale pentru concurenta incomoda. Partidele politice se menajeaza reciproc in chestiunile vitale si nici macar nu se gandesc sa tulbure existenta statului profund. Cand nu a venit din surse oficiale, confirmarea fascismului s-a produs involuntar, cum a fost in cazul unui grup de ONG-uri care a solicitat, in numele societatii civile, adoptarea legilor Big Brother. Fascism pana la capat: piata fara concurenta sau corporatism.

Exemplele au fost colectate doar in ultima luna si nu lasa loc de indoieli. Traim intr-un sistem bolnav, cu o democratie de vitrina, in care libertatea devine pe zi ce trece mai labila. Ni se ofera doar iluzia libertatii, iar rezultatul de pana acum este un simulacru cenusiu, care tinde sa devina negru. Imitatie de justitie, de presa, de partide politice si economie. Pentru tabloul complet avem, bineinteles, si imitatii de evaluari si analize, care sunt scoase in evidenta de cate ori cineva ridica semne de intrebare. Si cine i-ar putea contrazice?! Cine ar putea sa contrazica zeci si sute de pagini, cu tabele si statistici despre progresul reformelor institutionale, venite din partea unor ONG-uri respectabile, experte in politici publice, finantate de ambasade occidentale?! Cine ar putea sa infirme diagnosticul optimist al emisarilor apuseni?!

Prin anii ’90, ni se cerea liniste si supunere, deoarece tara avea nevoie de stabilitate. Iar toata lumea repeta mantra asta. Acum, figurile noului val politic clameaza acelasi drept, insa pentru institutiile de control penal. Orice vine din directia respectiva, trebuie acceptat, pentru ca altfel se pune in pericol siguranta statului. Si e vorba de acelasi stat cu puteri gigantesti, pe baza caruia s-a consolidat coruptia. Dar noua ni se cere sa nu-l mai chestionam, sa nu dam dovezi de scepticism, ci sa contribuim la sporirea puterilor sale. Mai multi bani la buget si mai multa putere la organe. Agentiile de control si supraveghere merg ireprosabil, pentru ca aresteaza “fosti premieri sau ministri (…) oameni de afaceri care pareau intangibil”, desi pe criteriul asta si justitia lui Gheorghiu Dej si Ana Pauker statea bine.

PS: Nu e nimic nou in ceea ce se intampla in Romania. Turcia reprezinta modelul original dupa care a fost construita aceasta structura politica, dar si
Italia
trebuie avuta in vedere de cei care vor sa inteleaga dimensiunea fenomenului.